

OPONENTSKÝ POSUDEK KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: STÁRKOVÁ Jana**Obor: Dramaturgie ALD****OPONENT DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. et Mgr. Marta Ljubková**

Jana Stárková svou práci pojmenovala *Divák ve veřejném prostoru*, ale samotným fenoménem diváctví se ve skutečnosti zabývá jen na deseti stranách svého textu. Sama si v úvodu klade za cíl „porozumět tomu, jak v rámci divadelních akcí funguje veřejný prostor, jakým způsobem k němu mohu jako tvůrce přistupovat“ - a pak tedy následuje „a předně, jakého diváka v něm najdu“ (s. 11). Je tedy jasné, že se musela potýkat s typickou obtíží diplomové práce - příliš široce pojaté téma. Přitom fenomén diváctví (v jakémkoliv prostoru) by na samostatný text jistě vystačil.

V první kapitole, nazvané *Kontext*, ve stručnosti představuje svůj koncept veřejného prostoru a také „dřívější akce“, což je krátký přehled Janiny předcházející tvorby ve veřejném prostoru - škoda, že zde fenomén diváků zcela vynechala.

Kapitola *Prostor pro definování* vychází z teoretických úvah o veřejném prostoru a autorka zde představuje vlastní pojetí tohoto termínu. Znovu opakuji: široce pojaté téma, v němž nechybí ani pokus o vysvětlení pojmu „performativní“ a „performance“, ústřední téma rozmělnuje a místy vede k nesrozumitelným formulacím (cit. „V rámci performance tedy zaujímáme i roli diváka, nicméně taková role, je podmíněná ještě dalším věcem, ale o tom více až později.“ s. 26).

Páteřním projektem, na němž by bylo skvělé roli diváka představit, je Janin absolventský projekt *Suburbia*, o němž Jana píše ve třetí kapitole. Velmi oceňuji pododdíl inspiračních zdrojů, v němž absolventka poctivě a detailně zařazuje svou tvorbu do kontextu - netváří se, že je génius spadlý z nebe. Díky této části má čtenář alespoň částečně možnost představit si, jak *Suburbia* vypadala, protože opravdu detailní popis zde postrádám (stejně jako obrazovou přílohu, která by mohla po performativní procházce zanechat alespoň nějakou konzervovanou stopu). *Trasy a místa procházek*, což je další pododdíl kapitoly, tak sice situuje akci do konkrétní lokality, ale pořád trochu stojí na vodě. Je to škoda i vzhledem k vlastnímu jádru práce, kde se píše o divákovi. Tato část je bohužel prosta konkrétních příkladů z praxe a Jana dochází k jednoduchému dělení na tři typy diváků.

Z formálního hlediska musím práci vytknout obrovské množství chyb - zájemci zde naleznou překlepy, gramatické chyby, grafické chyby, chyby v interpunkci. Zmiňuji se o tom proto, že jejich množství je opravdu závažné. Sodja Lotker má v práci dvakrát zkomolené jméno (Lodke) a jedna z performerek je pokaždé uvedena jinak (Pocková v. Poková). Uspěchanost se pak bohužel promítla i do stylistické stránky práce.

Protože bych se ráda o fenoménu diváctví dozvěděla od Jany více, prosím o zodpovězení dvojice otázek:

- 1) Jak konkrétně ovlivnili diváci průběh *Suburbie* a nakolik jste s jejich účastí počítali?
- 2) Mohla byste uvést konkrétní tvůrce, kteří výrazně pracují s diváky - a popsat jeden či dva příklady jejich specifického přístupu?

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace A, B, C, D, E, F (bude doplněn v průběhu obhajoby):

Datum: 14.9. 2020

.....

p o d p i s